

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδομενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηρίου καὶ Γ. Μ. Δαμνέργου, διευθύνοντος.

ΕΡΓΑ ΑΓΑΠΗΣ

Ὅπως ἀναποσπάστως ἀλληλένδετοι παρ' ἡμῖν εἶναι ἢ τε Πίστις καὶ ἡ Πατρίς, οὕτω καὶ τὰ ἀφορώμενα ἀμφοτέρας ζητήματα δέον νὰ εἶναι ἀδιάρρηκτα καὶ σαφῶς καθωρισμένα ἐν τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν συνειδήσει. Τοιαύτας δ' ἀμοιβαίως παρέσχον ἐκδουλεύσεις πρὸς ἀλλήλας, ὥστε ἀκλονήτως συμβασιλεύουσαι, κοινὸν ἔχουσι τὸν θρόνον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, κοινὰς τὰς ἀγαλλιάσεις, ἀλλὰ καὶ κοινὰς τὰς δοκιμασίας. Ταῦτα πρέπει πάντοτε νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ἰδίᾳ ὅμως ἐν ταῖς πρὸς τοὺς ξένους ἀναστροφαῖς, οἷτινες ἀγνοοῦντες τὸν ἀναλλοίωτον σύνδεσμον τῆς Πίστεως ἡμῶν καὶ τῆς Πατρίδος, ἀδυνατοῦντες δὲ καὶ ἐξ ἰδίων νὰ κατανοήσωσιν αὐτόν, πολλάκις προσπαθοῦσι νὰ διαχωρίσωσι τὰ ἀδιαχώριστα καὶ νὰ πείσωσι καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, ὅτι τὰ κατὰ τῆς μιᾶς ἀδικήματα δὲν εἶναι ἀδικήματα καὶ κατὰ τῆς ἑτέρας.

Εἰς πλείστας ὥσας περιστάσεις εἶδομεν ξένους ὑμολογοῦντας τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν ἐνῶ ἐκέντων διὰ λόγῃς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα καὶ τὰν ἀπαλιν, ἐπιθέτοντας ἀκάνθινον στέφανον ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐνῶ ἐδοξολογοῦν τὴν Ἑλλάδα· ἀλλὰ δὲν εἶναι οὔτε ὀλίγαι οὔτε λησμονημέναι καὶ αἱ ἡμέραι, καθ' αἷς ἀμρότεραι ἐποτίσθησαν ὑπ' αὐτῶν τὸ μετὰ χολῆς μεμιγμένον ὄξος. Προχθὲς ἀκόμη ἐσφαγιάζετο ὁ Ἑλληὺν Ἱεράρχης Φώτιος ἐν Μακεδονίᾳ ὑπ' ἐκείνων, πρὸς οὓς τόση συμπάθεια καὶ ὑποστήριξις καὶ ἐνθάρρυνσις ὑπὸ τῶν κορυφαίων τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας...

Καὶ ὅμως κατὰ τὴν αὐτὴν ἐβδομάδα ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Γιβραλτάρ, ἐπισκεπτόμενος τὸν Μητροπολίτην Σμύρνης καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὸ γλυκύτατον παντὸς χριστιανοῦ ὄνειρον, τὴν ἑνωσιν τῶν ἐκκλησιῶν, συνίστα «ὡς πρῶτον καὶ γενναῖον βῆμα τὴν γνωριμίαν τῶν Χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὴν στενὴν πρῶτον ἀγάπην αὐτῶν». Καὶ ἐπέλεγεν: — «Ἄνευ τῆς ἀγάπης ταύτης οὐδὲν εἶναι δυνατόν γενέσθαι».

Ἡ ἀγάπη! Ἀλλὰ πότε καθυστέρησεν ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης; Πότε ἐδικαιολόγησε τοὺς ἐμπρηστὰς καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς δολοφόνους; Πότε ἐξαπέστειλεν εἰς Ἀγγλίαν ἱεραποστολὰς πρὸς κλονισμόν τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ θερισμόν τοῦ μίσους; Πότε ἐμισθοδότησεν ἐξωμότας ἐπὶ τῷ ἀνιέρῳ σκοπῷ, ὅπου δὲν ἐκρίζονται ἡ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ συνειδήσεις νὰ σπείρεται καὶ καλλιεργῇται τοῦλάχιστον ἡ πρὸς τὰ πατρία ἀδιαφορία;

Ἐχομεν τὴν συνειδήσιν ἀναπαυμένην ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ὅτι οὐδέποτε, οὐδὲ κατὰ τὰς χαλεπωτέρας περιστάσεις τῶν ἀνθρωπίνων ἡμῶν παθῶν, καθυστερήταμεν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος διδασκόμενα ἔργα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Εἴθε νὰ ἠδύναντο νὰ ὁμολογήσωσι τὰ αὐτὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἐνώπιον τοῦ ὑψίστου Κριτοῦ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ πρώτη.

(Λουκ. Ε' 1—11).

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ', εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς, ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα. Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος¹, καὶ χαλάσατε² τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ. Ἐπιστάτα³, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου⁴ χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν⁵ πλῆθος ἰχθύων πολὺ, διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις, τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβεσθαι⁶ αὐτοῖς· καὶ ἦλθαν καὶ ἐπλῆσαν ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ λέγων. Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε⁷. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων, ἧ συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς. Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν⁸. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Σημειώσεις.

1) Λίμνη Γεννησαρέτ, ἡ καὶ θάλασσα Τιβεριάδος καλουμένη. τὰ ὅσα αὐτῆς εἶναι γλυκύτατα καὶ ποσιμα καὶ εἶναι λίαν ἰχθυοφόρος, κεῖται δὲ περὶ τοὺς 609 πόδας κάτω τῆς ἐπιφανείας τῆς Μεσογείου θαλάσσης. 2) Ἡ ρ ὡ τ ῃ σ ε ν = παρεκάλει. 3) Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος = ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν ὑψηλοτέραν θεωρουμένην θάλασσαν ν' ἀναβῇ τὸ πλοῖον. 4) Ἐπὶ αὐτῷ ῥήματι σου = διατάσει τὸν Πέτρον ν' ἀναβῇ τὸ πλοῖον εἰς τὰ βάθη νερά. 5) Χ α λ α σ α τ ε, νὰ ῥίψωσι τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν. 6) Ἐπι αὐτοῖς α = διδάσκαλε. 7) Ἐπιστάτα = ἀντιπρόεδρος. 8) Σὺ ν ἐ κ λ ε ῖ σ α ν = ἐκλείψαν ὁμοῦ ἐν τῷ δικτύῳ πλῆθος ἰχθύων. 9) Συλλαβεσθαι = νὰ βοηθήσωσιν αὐτοῖς. 10) Ὁ Πέτρος ἐκ τοῦ θαύματος ἐκείνου συνηθίσθη τὴν ὑπερφυσικὴν δύναμιν τοῦ διδασκᾶν καὶ προσκυνῆσαι ὡς ἁμαρτωλὸς, παρακαλεῖ δια τὴν ἰδίαν ἀναξιοτητα τὸν Κύριον ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτοῦ. 11) Ζωογρῶν = συλλαμβάνων ἰχθῶντας.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ — ΥΠΑΚΟΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΣ

Ἐν τῇ περικυρῇ τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἀφηγεῖται εἰς ἡμᾶς τὴν ὁριστικὴν εἰς τὸ Ἀποστολικὸν ἔργον κλήσιν τῶν πρώτων μαθητῶν, καὶ περιλαμβάνει περισσοτέρας λεπτομερείας, ἢ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος. Ὁ Ἰησοῦς ἵστατο πλησίον τῆς λίμνης Γεννησαρέτ,

ὄχλος δὲ λαοῦ πολὺς περὶ αὐτὸν παρέμενον ἀκούων τὴν διδασκαλίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς. Ἐκεῖ ἰστάμενος εἶδε δύο πλοιαρία, τὰ ὅποια ἔμενον ἀκίνητα πλησίον τῆς παραλίας τῆς λίμνης. Οἱ δὲ ἀλειτουργοὶ ἀποβάντες ἀπὸ τῶν πλοίων εἰς τὴν ξηράν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ὁ ὄχλος ἐπικυνοῦτο ὅλον ἓν, καὶ ὁ Σωτὴρ συνωθούμενος καὶ στενοχωρούμενος εἰσῆλθεν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ πλοῖα ἐκεῖνα, τὸ ὅποιον ἦτο τοῦ Σίμωνος καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν, ἵν' ἀπομακρύνῃ ὀλίγον τι τὸ πλοῖον ἀπὸ τῆς ξηρᾶς πρὸς τὸ ἐσώτερον τῆς λίμνης· τούτου γενομένου ὁ Ἰησοῦς εὐρισκόμενος ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἔχων πρὸ αὐτοῦ συνθηροῦν τὸν ὄχλον ἐκάθισε καὶ ἐδίδασκεν ἀπὸ τοῦ πλοίου, ὡς ἀπὸ βήματος τοὺς ἐν τῇ παραλίᾳ ἰσταμένους ὄχλους. Ἀπ' οὗ ἐτελείωσε τὴν πρὸς τὸν λαὸν διδασκαλίαν ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Πέτρον, τὸν διεσθύνοντα τὸ πλοῖον, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν νὰ ὀδηγήσῃ τὸ πλοῖον ἀπὸ τῆς παραλίας εἰς τὰ βαθύτερα νερά, πρὸς τὸ ἐσώτερον τῆς λίμνης καὶ ἀπ' οὗ ἐφθασαν εἰς μέρος κατὰλληλον τῆς λίμνης ἀπευθυνόμενος ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς ἐν τῷ πλοιαρίῳ διατάσσει αὐτοὺς νὰ ρίψωσι τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ ψαρεύσωσιν. — Ὁ Σίμων, ἰδιοκτῆτης τοῦ πλοιαρίου, λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν. — Διδάσκαλε δι' ὅλης τῆς νυκτὸς εἰργαζόμεθα καὶ κατεβάλομεν πολλοὺς κόπους χωρὶς ὅμως νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ νὰ συλλαβώμεν ἐν τοῖς δικτύοις οὐδὲ ἓνα ἰχθύ. Ἦδη ὅμως στηρίζομενος ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ σοῦ, θὰ ρίψω καὶ πάλιν τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐρριπτε τὸ δίκτυον εἰς τὴν θάλασσαν. Δὲν περιέμενον ἐπὶ πολὺ, ἀλλὰ μόλις ἐρριψαν τὸ δίκτυον συνθηροῖσθαι πλῆθος ἰχθύων πολὺ, τὸ ὅποιον ἔκλεισαν ὁμοῦ ἐντὸς τῶν δικτύων, καὶ ἤρχισαν νὰ ἐξάγωσιν ἐκ τῆς θαλάσσης τὸ δίκτυον οὕτω πως συμπεπληρωμένον, ἀλλ' ἦτο τόσον βαρὺ ὥστε ἤρchiζε νὰ δισχίζετο ἐκ τοῦ βάρους τῶν ἰχθύων τοὺς ὁποίους περιελάμβανεν ἐντὸς αὐτοῦ. Τοῦτο βλέποντες ἔπαυσαν νὰ ἀνασύρῳσι τὸ δίκτυον καὶ ἐζήτησαν τὴν βοήθειαν τῶν συντρόφων αὐτῶν, οἱ ὅποιοι εὐρίσκοντο εἰς τὸ ἄλλο πλοῖον καὶ ἐζήτησαν αὐτοὺς νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ βοηθήσωσιν αὐτοὺς ν' ἀνασύρῳσι τὰ δίκτυα ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἦλθον, καὶ ἐγένυσαν καὶ τὰ δύο πλοῖα τόσον πολὺ, ὥστε ὑπὸ τὸ βάρος τὰ πλοῖα ἐδυσθίζοντο περισσότερο τοῦ συνήθως ἐντὸς τῶν ὑδάτων καὶ τὰ ὕδατα εἰσῆρχοντο σχεδὸν ἐντὸς αὐτῶν. Ὁ Σίμων Πέτρος ἰδὼν τὸ πλῆθος τῶν ἰχθύων, ἔχων δὲ ὑπ' ὀψιν ὅτι αὐτοὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐργασθέντες δὲν εἶχον κατορθώσῃ τίποτε ἀπολύτως, καὶ ὅτι ἤδη ἐν μιᾷ στιγμῇ, χάρις εἰς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, εἶχον συλλαβῆ τόσους ἰχθῦς ὅσους μόνον τῶν δὲν ἡδυνήθησαν ποτέ νὰ συλλαβώσιν, ἔκθαμβος ἀναγνωρίζει ἐν τῷ Ἰησοῦ ὑπερφυσικὴν δύναμιν, ἥτις ἐπαυξάνει ἐν αὐτῷ τὴν συναίσθησιν τῆς ἰδίας σμικρότητος καὶ ἀδυναμίας, καὶ ἐμποεῖ εἰς αὐτὸν τόσον φόβον διότι συναισθάνεται αὐτὸν ἀμαρτωλὸν ἐνώπιον ἁγίου, ὥστε ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ καὶ παρεκάλει αὐτὸν λέγων εἰς αὐτόν. Ἐξέλθε ἐκ τοῦ πλοιαρίου, καὶ ἀπομακρύνθητι ἀπ' ἐμοῦ, διότι ἐγὼ εἰμι ἄνθρωπος πλήρης ἁμαρτιῶν σὺ δὲ εἶσαι ἅγιος, Κύριε, καὶ δὲν εἰμαι ἄξιος τοιαύτης τιμῆς. Καὶ τὴν παράκλησιν ταύτην τὴν θερμὴν ἀπηύθυνεν εἰς τὸν Ἰησοῦν διότι μεγάλη ἐκπληξὴς κατέλαβεν αὐτόν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ οὕτως διὰ τὸ ψάρευμα τόσων πολλῶν ἰχθύων. Καὶ ἡ ἐκπληξὴς αὕτη ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ ψαρέματος κατέλαβε καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῷ ἄλλῳ πλοίῳ συντρόφους τοῦ Σίμωνος τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου. Ὁ Σωτὴρ γινώσκων τὴν καρδίαν τοῦ Σίμωνος καὶ τοὺς διαλογισμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐλαττήριον τὸ ὅποιον παρώρμησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἱερείαν ἐκείνην, ἀπευθύνει πρὸς τὸν πεφοβισμένον Σίμονα ἐνθαρρυντικὸν λόγον εἰ-

πὼν πρὸς αὐτόν. Μὴ φοβοῦ. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης καλῶ σε εἰς ἄλλο ἔργον· καὶ τὸ ἔργον σου τοῦτο θὰ εἶναι, οὐχὶ πλέον νὰ συλλαμβάνῃς ἐντὸς τῶν δικτύων νεκροὺς ἰχθῦς, ἀλλὰ θὰ συλλαμβάνῃς ἐντὸς πνευματικῶν δικτύων ἀνθρώπους ζῶντας, εἰς ζωὴν αἰώνιον. Καὶ ἀμέσως ὀδηγήσαντες τὰ πλοῖα ἀπὸ τῶν βαθέων ὑδάτων πρὸς τὴν παραλίαν, ἀφέντες δὲ ἅπαντα καὶ πλοῖα καὶ δίκτυα καὶ ἰχθῦς, ὁριστικῶς πλέον προσεκολλήθησαν εἰς τὸν Σωτῆρα ὡς μαθηταὶ καὶ ἀπόστολοι γενομένοι διαρκεῖς ἀκόλουθοι αὐτοῦ.

— Ἐπανάγαγε εἰς τὴν θάλασσαν τὸ πλοῖον, διατάσσει ὁ Σωτὴρ καὶ ὁ Σίμων ὑπακούει. Χαλάσατε τὰ δίκτυα καὶ Σίμων καὶ λοιποὶ ὑπακούουσι. Καλεῖ αὐτοὺς εἰς τὸ ἀποστυλικὸν ἔργον, καὶ καταλείπουσιν αὐθωρεῖ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῶν, τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἐξ οὗ ἐπορίζοντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ τὸ ὅποιον ἦτο εἰς αὐτοὺς ὡς ἐκ τῆς ἐξοικειώσεως πολὺ προσφιλεῖς καὶ χρήσιμον ἅμα καὶ τερπνὸν καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτόν. Καὶ τελεῖται θαῦμα χάρις εἰς τὴν ὑπακοήν, καὶ γίνεται θαῦμα ἀληθές· ἡ κλήσις τῶν μαθητῶν καὶ ἡ προσκόλλησις αὐτῶν εἰς τὸν Διδάσκαλον καὶ Κύριον αὐτῶν. Ὅπως ἐκεῖνοι καὶ πάντες ἡμεῖς οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Λυτρωτὴν ἡμῶν ὀφείλομεν νὰ δεικνύωμεν πλήρη ὑπακοήν εἰς ὅ,τι διατάσσει ἡμεῖς ὁ Κύριος. Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἶναι τὸ Ταμεῖον τὸ πνευματικόν, τὸ ὅποιον περιέχει τὸν θησαυρὸν τῶν παραγγελμάτων καὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ κλειδὸς δι' ὃν δυνάμεθα ν' ἀνοίγωμεν τὸ ταμεῖον τοῦτο καὶ νὰ καρπώμεθα τὰ ἐξ αὐτοῦ ὀφέλη εἶναι αἱ τρεῖς μεγάλοι ἀρεταὶ ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς καὶ ἡ ἀγάπη, δι' ὧν ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν διαρκῶς ἐφωδιασμένην τὴν ψυχὴν ἡμῶν. Δι' αὐτῶν ἀνοίγοντες τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ δι' αὐτῶν μελετώντες αὐτὸ θ' ἀντλῶμεν ἐκ τοῦ ἀκewanότου ταμεῖου ἐκεῖνου πάντα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια θὰ καταρτίσωσιν ἡμᾶς ἀληθεῖς μαθητὰς καὶ ἀκολουθοῦς διαρκεῖς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἐχόντες τὰς ἀρετὰς ἐκεῖνας θὰ ἔχωμεν ἀδιασάλευτον τὴν ὑπακοήν ἡμῶν πρὸς τὸν θεὸν διδασκαλὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ ὑπακούοντες εἰς αὐτόν θὰ ἐξασφαλίζομεν καὶ τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ καὶ τὰ αἰώνια ἀγαθὰ, τῶν ὁποίων οὕτω θὰ καθιστώμεν μετόχους καὶ κοινωνοὺς τοὺς πλησιεστάτους ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντα ἄνθρωπον, ὅστις θὰ ἐπιδειξῇ θέλησιν νὰ μιμηθῇ τὸν βίον ἡμῶν. Ἡ ὑπακοή εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου θὰ διδῇ εἰς ἡμᾶς διαρκῶς τὴν νίκην κατὰ τῶν παθῶν καὶ θὰ καθιστᾷ ἡμᾶς κυρίους ἡμῶν αὐτῶν. Ἡ ὑπακοή ἡμῶν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου θὰ διαμορφῶν τὴν ζωὴν ἡμῶν οὕτω τελείως, ὥστε θὰ παρέχωμεν τὴν ἠθικότητα καὶ τὰς ἀρετὰς ἡμῶν δέλεαρ εἰς τὸ νὰ προσελκύωμεν πρὸς τὸν Κύριον καὶ ψυχὰς ἄλλας, τῶν ὁμοίων ἡμῶν. Οὕτω θὰ γινώμεθα καὶ ἡμεῖς Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος, διδάσκοντες διὰ τοῦ λόγου καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος ἡμῶν τὸν πλησίον ἡμῶν. Ἡ πεποίθησις πρὸς τὸν Κύριον συνετέλεσεν εἰς τὴν πρώτην ὑπακοήν τοῦ Πέτρου εἰς τὸ πρῶταγμα τοῦ Κυρίου. Ἡ πίστις ἡμῶν πρὸς τὸν Σωτῆρα ἄς ἐνισχύῃ τὴν θέλησιν ἡμῶν καὶ τὴν ὑπακοήν αὐτῆς εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Τὸ τελεσθὲν θαῦμα τῆς ἐκπληκτικῆς ἐκείνης ἀγῆρας ἐνίσχυσε τὴν πεποίθησιν τοῦ Σίμωνος καὶ τῶν λοιπῶν ἐπὶ τὴν θείαν δύναμιν τοῦ διδασκάλου, καὶ συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ ἐγκαταλίπωσιν οὗτοι τὰ πάντα καὶ νὰ ἀκολουθήσωσι τὸν Σωτῆρα. Ἡ γνῶσις πάντων τῶν θαυμάτων τοῦ Κυρίου, τῶν τελεσθέντων καὶ τελουμένων χάριν ἡμῶν, ἄς ἀποσπάσῃ ἡμᾶς τελείως ἀπὸ πάσης προσκαίρου καὶ ματαίας ἐνασχολήσεως, καὶ ἄς γεννήσῃ ἐν ἡμῖν τὴν ὑπακοήν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος, ὑπακοήν, ἥτις θὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν ὑγιεινὴν καὶ πνευματικὴν εὐημερίαν ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τὴν μόνιμον διαμονὴν ἡμῶν μετὰ τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ γῆς καὶ ἐν οὐρανοῖς.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ

Ἐνα πουλὶ ἀνεστράφη μέσα 'σ τὸν "Αἰ Νικόλα, κ' ἐμαραθῆκαν τὰ κλαδιά, ὅλα τὰ περιβόλια" 'σ τοὺς κάμπους ὅπ' ἀκούστηκε μαράθησαν τὰ χόρτα. Τ' ἀκούσαν καὶ δυὸ Ἕλληνες, δυὸ Ἀνατολικοῦταις. — Τ' ἔχεις πουλάκι μου καὶ κλαῖς 'στὸν ἥλιο καὶ μαδιέσαι; — Ἀντίπροχθες εἰδιόβαινα ἀπὸ τὸ Καρπενήσι, Κ' ἀκούσα νὰ συνομιλοῦν 'σ τοῦ Σκόδρα τὸ τσαντήρι. Κ' ἔλεγον 'στὸ συμβούλιο τὸ κάτω τὸ χαμπέρι: — Ὁ Μάρκος ἐσκοτώθηκε μὰ ἔσφαξε καὶ χιλίους.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΚΠΑΤΡΙΣΜΟΥ

Α'.

Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ὅπου τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος εὐρίσκειται ἀπέναντι τοῦ μεγάλου ζητήματος τοῦ ἐκπατρισμοῦ τῶν τέκνων του. Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία διδάσκει ὅτι καὶ ἄλλοτε ἠναγκάσθησαν οὐχὶ ὀλίγοι τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τῆς Ἑλληνικῆς γῆς νὰ ἀφῇσιν αὐτὴν καὶ νὰ ζητήσωσιν ἐργασίαν καὶ τύχην ἄλλωχοι. Αὕτη ἡ χώρα ἡμῶν, πανταχόθεν ἀνοικτὴ πρὸς τὴν θάλασσαν, μικρὰ καὶ σχετικῶς οὐχὶ πολὺ εὖφορος εὐκολύνει, εἶναι ὡς νὰ δεικνύῃ εἰς ἡμᾶς τὴν πρὸς τὰ ἔξω ὁδόν. Διὰ τοῦτο καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, πολὺ πρὸ τῆς ἀκμῆς τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηνῶν, εἴχαμεν στείλῃ ἀποικίας καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ εἰς τὸν Εὐξεινον Πόντον καὶ εἰς τὴν Θράκην, καὶ εἰς τὴν Σικελίαν καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐν ἐνὶ λόγῳ πανταχοῦ περίεγχε μὲν. Καὶ πάλιν κατόπιν ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Διαδόχων αὐτοῦ ἑκατομμύρια ὅλα τῶν ἀρίστων τέκνων τῆς Ἑλλάδος ἐγκατέλειψαν αὐτὴν καὶ ἔσπευσαν νὰ ζητήσωσιν τύχην ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀσίᾳ.

Ἄλλ' οἱ ἐκπατρίσμοι ἐκεῖνοι, ἂν καὶ ἀφῆρουν τοσοῦτον αἵμα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, ἦσαν ὅμως ὑπὸ τινος ἐπόψεως ὠφέλιμοι εἰς αὐτὴν πάλιν τὴν Ἑλλάδα. Πρῶτον διότι οἱ ἀποικοὶ οὗτοι ἐν Θράκῃ, Εὐξείνῳ Πόντῳ, Μικρᾷ Ἀσίᾳ, Αἰγύπτῳ καὶ ἄλλωχοῦ ἀπέτελουν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας τρόπον τινὰ ἐμπορικὰ πρακτορεῖα αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος, διὸ εἰσῆγον μὲν ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσα ἐν ταῖς χώραις ἐκεῖναις παρήγοντο φυσικὰ προϊόντα, οἷον σίτον, ξυλείαν, δέρματα κτλ., διέδιδον δὲ πάλιν ἐκεῖσε εἰς τὰς βαρβάρους χώρας τὰ πολυπληθῆ βιομηχανικὰ προϊόντα τῆς πατρίδος, καὶ παρέχον οὕτω ζωὴν εἰς τὴν Ἑλλ. Βιομηχανίαν, εἰς τὸ Ἑλλ. ναυτικὸν κλπ. Πρόσθετε ὅτι πᾶσαι αὗται αἱ ἀποικίαι, καὶ αἱ πρῶται ἐκεῖναι καὶ αἱ ἔπειτα, αἱ ἐπὶ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου ἐξελθούσαι, ἦσαν πάντοτε πλησίον ἀλλήλων, ἀπέτελουν τρόπον τινὰ μίαν ἄλυσιν ἀπὸ τῆς πατρίδος μέχρι τῆς ἀκροτάτης ἀποικίας, ὅτι πάντοτε ἦσαν πολυάριθμοι, ὥστε ἀπῆρτιζον πόλεις, ὅτι ὑπερέχον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κατὰ τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν εὐφυΐαν, ὅσον λ.χ. σήμερον οἱ Ἀγγλοὶ τῶν Φελάχων, καὶ τότε βλέπετε ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι καὶ ὅταν ἀπῆρχοντο καὶ κατόπιν ὅταν ἐκεῖ διέμενον, πάντοτε ἡδύναντο νὰ πιστεύουσιν ὅτι δὲν θὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τῶν συνοικίων βαρβάρων, πάντοτε ἦσαν πεπεισμένοι ὅτι ὅσον καὶ ἂν ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τῆς φιλότατης Ἑλλάδος, πάντοτε καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν θὰ εἶναι Ἕλληνες, καθ' ὃν τρόπον ὁ Ἀγγλος, ὅστις τυχὼν ἐμπορεῖται σήμερον ἐν Σουδάν, δὲν ἡμπορεῖ νὰ φαντασθῇ ποτέ, ὅτι τὰ τέκνα αὐτοῦ ἢ οἱ ἔγγονοι θὰ εἶναι ἡμέραν τινὰ Ἀραβες.

Καὶ ὅμως ποῦ εἶναι σήμερον οἱ ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖνων τῆς Αἰγύπτου, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, τῶν πρὸς βορρᾶν τοῦ Εὐξείνου Πόντου πολυαριθμῶν πόλεων; ποῦ οἱ ἀπόγονοι τῶν Ἑλλήνων τῆς Σικελίας, ποῦ τῶν τῆς Ἰταλίας, τὴν ὁ-

ποῖαν Μεγάλην Ἑλλάδα ὠνόμαζον ἐκεῖνοι διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἐκεῖ Ἑλληνικῶν πόλεων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς πόλεις τῆς ἰδικῆς μας, τῆς μικρᾶς Ἑλλάδος; καὶ ποῦ εἶναι; Ὁρησκευτικαὶ καὶ πολιτικαὶ αἰτίαι ἔκαμον αὐτοὺς νὰ εἶναι σήμερον πολέμιοι, καὶ πολέμιοι ἀμείλικτοι ἡμῶν, εἴτε Ἴταλοι εἴτε Μουσουλμάνοι λέγονται, ἀκριβῶς ὅπως ἐπ' ἐσχάτων πολιτικῶν αἰτίαι ἔκαμον τὸν Μουρούζην, τὸν Λαχωδάρην, τὸν Κατακουζηνὸν καὶ τοσοῦτους ἄλλους Ἕλληνας τὴν καταγωγὴν νὰ μεταβληθοῦν εἰς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Ἐὰν δὲ οἱ παλαιοὶ ἀποικοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι, ὡς εἴπαμεν, καὶ συνεχῇ ἄλυσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπετέλουν καὶ πολυάριθμοι συνώκουν καὶ τοσοῦτον ὑπερέχον τῶν γειτόνων, ἐχάθησαν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὸ μέλλον καὶ τὸν πολιτισμὸν αὐτῆς, ἄρα γε τί πρέπει νὰ φρονώμεν καὶ ἐλπίζωμεν περὶ τῶν νέων ἐκείνων Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης ἀπέρχονται, ὥστε μετὰ τῆς πατρίδος καὶ αὐτῶν νὰ ὑπάρχωσι τεράστια ἀποστάσεις, καὶ οὐχὶ κατὰ πόλεις συνοικοῦν ἀλλὰ τρέχουν ὅπου εὐρίσκουν ἐργασίαν, καὶ οὐχὶ μόνον δὲν ὑπερέχουν πνευματικῶς ἀλλὰ καὶ πολλαῖς ὑπολείπονται τῶν συνοικίων ἀλλοφύλων καὶ ἄλλογλώσσων; Νομίζω ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σκεφθῇ κανεὶς ἐπὶ πολὺ, ἵνα δώσῃ τὴν προσήκουσαν ἀπάντησιν, διότι καὶ ἂν μὴ ἐνθυμῆται τὰ παλαιὰ, τὰ ὅποια ἀνέφερα, αἱ ἄλλοτε ἀκμάζουσαι Ἑλληνικαὶ κοινότητες τῆς Ρωσίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Μασσαλίας κεινται, ὡς εἶπεν, ἔρημοι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν καὶ διδάσκουσι πάντας τοὺς βουλομένους νὰ διδάχθωσιν, ὅτι μετὰ τινὰ χρόνον, μακρὸν ἢ βραχύν, ἐξ αὐτῶν δὲν θὰ ὑπολείπεται οὐδὲ εἰς ἀληθείας καὶ γνήσιος Ἕλληνας, δηλ. οὐδεὶς κηδόμενος καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος. Βεβαίως τοιαύτη θὰ εἶναι ἡ τύχη αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν θελήσωμεν πάντες νὰ σκεφθώμεν καὶ ἐργασθώμεν σοβαρῶς ὑπὲρ αὐτῶν.

ΟΙ ΔΥΟ ΔΑΙΜΟΝΕΣ

ΑΠΟΦΑΣΜΑ ΕΞ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΑΝΑΡΙΤΟΥ

«...Κύριε, καθὼς λέτε ἐσεῖς οἱ διδασκόμενοι, δύο λογίων διαβόλοι ἐμπαίνουσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· πρῶτον, ὡς ἔλεγεν ὁ Σωκράτης, κάθε καλὸς ἄνθρωπος ἔχει μέσα του ἓναν διάβολον, ὁ ὅποιος ὁρμηνεύει καὶ δείχνει πρὸς τὸν ἄνθρωπον νὰ κἀνὴ τὸ καλόν, καὶ τὸν ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ κἀνὴ τὸ κακόν. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος διάβολος κάθε καλοῦ ἀνθρώπου. Ἡ θρησκεία μᾶς διδάσκει νὰ πιστεύωμεν ὅτι κατὰ θεῖαν παραχώρησιν μπαίνει σ' ἓναν ἄνθρωπον ὁ διάβολος καὶ τὸν ὁρμηνεύει νὰ κἀνὴ ὅλα τὰ κακά, ἐμποδίζοντάς τον ἀπὸ τὰ καλὰ· καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ δευτέρος διάβολος. Ἐγὼ εἶμαι σὲ ἀπορίαν σὲ σένα ποῖος διάβολος κατοικεῖ, ὁ πρῶτος, ἢ ὁ δευτέρος; Ὅσον διὰ λόγου μου, νὰ ξέρῃς, ὅτι ἀφίνα ἐσένα νὰ μοῦ εἴπῃς πρῶτον διάβολον ἔχω μέσα μου. Ὁ πατέρας μου, ἐν καιρῷ Τουρκίας, ἐγύριζε μέσα στὰ βουνὰ καὶ στὰ λαγκάδια, καὶ ἐσκότωνε Τουρκοὺς· ἔτρεχε εἰς τοὺς κάμπους καὶ εἰς τὰ βουνά, καὶ ἐθανάτωνε Τουρκοὺς· ἐνυκτέρευεν εἰς τὰ δάση καὶ ἐκρύπτετο εἰς τοὺς ποταμούς καὶ ἐσκότωνε Τουρκοὺς. Ὅσαις φοραῖς εὐρέθη εἰς τὰ νερά τῆς θαλάσσης, Τουρκοὺς ἐπνίγεν. Καὶ εἰς ὀλιγολογίαν, ἀφού ἐρήμωσε πολλὰς τῶν τυράννων ἐπαρχίας ὡς δαιμονισμένους, ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰς αὐτὴν τὴν καθέδραν τοῦ τυράννου. Τί λογὴς διάβολον εἶχε μέσα του; τοῦ πρῶτου εἶδους, ἢ τοῦ δευτέρου; Ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἀποφασίσω, καὶ αὐτὸ στέκει σὲ σένα νὰ τὸ ἀποφασίσῃς. Ἐγὼ, χωρὶς προσωπικῶς νὰ γνωρίζω ἀπὸ ποῖον δαίμονα

ἐκυβερνάτω... μου, ἄρχιτα νὰ σκοτώνω ὅλον τυράννον, τὸν περισσότερον καιρὸν τῆς ζωῆς μου τὸν ἀπέρκασι εἰς τὰ πηλίκια καὶ εἰς τὰ βουνά· τὰ κάρτεριά τῶν δρόμων, οἱ λόγγοι καὶ τὰ ἄγρια θηρία εἶναι μάρτυρες ὅτι δικαίως ἔφυγεν ζωντανὸς Τούρκος ἀπὸ τὸ χέρι μου, ὅταν ἐξύγωνα κοντὰ μου. Συναναστρεφόμενος μὲ αὐτοὺς τοὺς τυράννους καὶ καλὰ πληρωνόμενος διὰ νὰ σέδωμαι τοὺς ὁμογενεῖς τῶν, ἐγὼ κινούμενος ἀπὸ τὸν διάβολόν μου, Τούρκους ἐσκοτώνω. Οἱ κρημνοί, τὰ ποτάμια καὶ τὰ δάση ἦτον τὰ ἀγαπητὰ μου κατοικητήρια, καὶ τὸ τουρκικὸν αἷμα τὸ προσφάγι μου. Ἐσηκώθη ἡ ἐπανάστασις, καὶ εὐθύς, κινούμενος ἀπὸ τὸν διάβολόν μου, ἐλάτρευσα τοὺς ἀρχηγούς τῆς τῆν φωνὴν τοὺς ἤκουσα καὶ τὴν ἀπόφασίν τοὺς καὶ ἔτρεξα μὲ ὅλους τοὺς ἀρματωλοὺς τῆς Ἑλλάδος νὰ σκοτώνω Τούρκους. Μ' ὅλον ὅτι ἐκέρδιζα ἐν καιρῷ Τουρκίας, ὁ διάβολός μου μοῦ ἐσήκωσε αὐτὴν τὴν κλίσιν ἀφ' οὗ χωριστὰ ἐσηκώσαμεν τὰ ἄρματα... καὶ τί νὰ πολυλογῶ; τόσον μ' ἐρώτισαν ὁ διάβολός μου νὰ εἶμαι γεμάτος ἀπὸ ψείραις, νὰ κοιτώμαι εἰς τὰ νερά, εἰς τὰ χιόνια, καὶ εἰς τὴν λάσπην, καὶ δοκιμάζω κάθε στρατιωτικὴν ἀχαριστίαν, νὰ κυνηγῶμαι ἀδίκως, ὡς κατὰδικος, καὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ὁμογενεῖς καὶ φύλακας τῆς δικαιοσύνης, νὰ ἐπιθυμῶ συνελύσεις ἐθνικάς, νὰ ἀγαπῶ δικαίους διοικητάς, νὰ εἶμαι λάτρης τῶν ἐναρέτων, καὶ φίλος τῶν σοφῶν, νὰ διψῶ τὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπιθυμῶντας μόνον καὶ μόνον οἱ Ἕλληνες νὰ διοικῶν καὶ νὰ βασιλεύουν εἰς Ἕλληνας. Ἐκ τούτων ὅλων ἐσὺ μπορεῖς νὰ συμπέρανῃς ποῖος διάβολος εὐρίσκεται μέσα μου... εἶναι ὁ διάβολος ὅπου ἔκαμε τὸν Σωκράτη νὰ πῇ τὸ φαρχίκι διὰ τὰς μεγάλας εἰς τὴν πατρίδα τοῦ ἐλλοιεύσεις, ἡ πάλιν εἶναι ὁ διάβολος, ὅπου ἔκαμε τοὺς ὁμογενεῖς μας νὰ παραδώσουν τὴν πατρίδα ὅσους Ῥωμαίους καὶ στοὺς Τούρκους;...

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Ἐν τῷ πολιτικῷ καὶ ἐν τῷ κοινωνικῷ τῆς ἀνθρωπότητος βίῳ, δὲν ὑπάρχει ἰδέα γόνιμος μὴ προαχθεῖσα ἐκ τοῦ ἔθνους τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἐν ταῦτῳ ὅμως ὅλοι ἐκείναι αἱ ἰδέαι, ὅλοι ἐκείναι αἱ ἀρχαί, αἵτινες προκύπτουσιν εἰς μέσον

διὰ τῆς ἐλληνικῆς εὐφυΐας, κατέστησαν εὐτυχῆ τοσαῦτα ἄλλα ἔθνη, σπανίως καταρθώθη νὰ γίνωσι πρᾶγμα παρ' ἡμῖν. Διὰ τοῦτο; Διὰ τὸν ἡδυγῆται ποτὲ νὰ καταστήσωμεν ἐπὶ μακρὸν ὁπωσοῦν χρόνον χρησίμους καὶ εἰς ἡμᾶς τὴν ἀνεξάντητον πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν τοῦ ἔθνους περιοσίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἄχρι τοῦδε ὠφελήθη ὅλος ὁ ἄλλος πεπολιτισμένος κόσμος παρεκτός ἡμῶν;

Κ. ΠΑΠΑΘΡΟΥΠΟΥΛΟΣ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατρίων.

Ἡ Σύγκλητος τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου ἐψηφισεν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατρίων ἐτησίαν χορηγίαν ἐκ δρ. 250. Ἡ ἐπὶ ἐργασίᾳ τῆς Ἑταιρείας κηρύττει Δουίτζα Δε Ριανκούρ ἀπέστειλε νέαν αὐτῆς δωρεάν ἐκ δρ. 675.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Χ. Μ. Κ. (...) Ἀναμένοντες εἰδοποιήσιν περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν φύλλων κατὰ τὴν νέαν διεύθυνσιν. — Ι. Κ. Θ. Τορὸν τοῦ Καναδά. Ἐπίσης. Ἀποστολὴ ἤρξατο ἀπὸ τοῦ φ. 26. — Π. Α. Κ. ἐ. τ. σ. Ἐγράψαμεν. Ἀποστέλλομεν. — Κ. Ζ. Φαρασκούρ. Ἀποστέλλομεν παρακαλοῦντες νὰ προσέξῃτε εἰς τὴν διανομὴν ὅπως αὐτῷ πλείονος προσεγγίζουσιν εἰς τὸ κέντρον. — Ζ. Ζ. Δρ. ἐ. σ. δ. η. ν. Ἐλήφθησαν. Βύχαριστοῦμεν. Ζητήσατε ἐπιστολὴν ἡμῶν ἐκ τοῦ ταχυδρομείου. — Ι. Π. Τζιμ. π. ο. υ. τ. ι. Δὲν ἡδυνήθημεν μέχρις ὥρας νὰ ἐξακριβώσωμεν ζητούμενας πληροφορίας παρ' ὁμῶν περὶ τοῦ δημοτικοῦ ἄρματος. Ὅταν μάθωμεν θὰ διαδίδωμεν αὐτάς. — Χ. Δ. Σο. ο. ἐ. ζ. Ἡ τοιαύτη κατὰ τὴν ἀποστολὴν ἐνημεροῦν καὶ τάξις, ὅτε κατὰ τὴν αὐτὴν Κυριακὴν νὰ εὐρίσκωνται ἀπαντα τὰ φύλλα εἰς χεῖρας τῶν ἀναγνωστῶν, τοῦτο ἐν Ἑυρώπῃ καὶ Αἰγύπτῳ εἶναι παλαιὸν ἡμῶν ὄνειρον μὴ δυνάμενον ἀκόμη νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ λόγους οικονομικούς. Ἐλπίζομεν εἰς τὸ μέλλον νὰ γίνῃ καὶ τοῦτο δεδομένου ὅτι τὰ Πάτρια, ὡν τὰ φύλλα τοῦ πρώτου ἔτους κατὰ τὸ πλείστον, καὶ ἐν μέρει τοῦ δευτέρου ἐξεδίδοντο διὰ δανείων, βορυνόντων ἡμᾶς, εἶναι ἤδη αὐτάρκη καὶ ἴσως ταχέως ἀποτέσσωσι καὶ τὰ χρεῖα τῶν. — Βρ. Κ. (...) Ν. Π. Π. εἰ. ρ. αἰ. ρ. Ἐλ. Ὁ δ. η. σ. ο. ν. Κ. Π. Π. α. τ. ρ. α. σ. Μιχ. Σ. Δ. η. ε. ο. ρ. ι. ο. ν. Γ. Α. Χ. α. ν. ι. α. Ἀντ. Σ. Μ. α. σ. α. λ. ι. α. ν. Δημ. Ν. Ν. Δ. ι. β. ε. ρ. π. ο. υ. λ. Κ. Σ. Π. ο. ρ. ο. ν. Ν. Π. Π. ο. α. τ. ι. ε. Στ. Κ. Α. Ἀγ. Φ. ρ. α. γ. κ. ι. σ. κ. ο. ν. Ἀποστέλλομεν. — Ι. Ν. Δ. Λ. ο. ν. δ. ι. γ. ο. ν. Ἐλήφθησαν. θὰ γράψωμεν.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Γνωστοποιεῖ ὅτι

Σήμερον ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9ην π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ καταστήματι αὐτῆς καὶ ἐνώπιον τοῦ γενικοῦ Συμβουλίου, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἡ 105 κλήρωσις τοῦ ἐκ δραχμῶν 60,000,000 λαχείου τοῦ δατείου αὐτῆς ἡ ὁρισμένη διὰ τὴν 18 Σεπτεμ. Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῆ τῆς κληρωτίδος ἐννέα ἀριθμοὶ ὁμολογίων μετὰ λαχνῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1906.

Ὁ Διοικητὴς Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Οἱ ἐξαχθέντες πρῶτοι ἐννέα ἀριθμοὶ οἱ κερδίζοντες διάφορα ποσὰ εἶναι οἱ ἑξῆς:

99,571	φράγκ. χρ.	70,000
76,423	"	10,000
173,127	"	5,000
102,884	"	5,000
28,943	"	2,000
173,297	"	2,000
48,401	"	2,000
121,793	"	2,000
123,461	"	2,000

Τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ πληρώνωνται ἀπὸ τῆς 2 Δεκεμβρίου εἰς χρυσὸν ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν τίτλων.

Τὸ ἀριστον τῶν Ἑλληνικῶν περιοδικῶν νικηφόρος ἀνταγωνιζόμενος πρὸς τὰ τελειότερα Ἑυρωπαϊκά

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ Διευθυντὴς Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ

Γραφεῖα Ὁδ. Σοφοκλέους 7—Ἀθῆναι ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Ἐσωτερ. δρ. 20 ἑξάμην. 12 Ἐξωτερ. φρ. 22

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

γνηεὶ ὅτι τὴν προσεχῇ Κυριακῇ 24 7 βρίου ε. ε., ἐκτίθενται παρὰ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Πειραιῶς τ. Πολιτάκη, τρία αὐτοῦ κτήματα ἴτοι 1) ἡ ἐν Πειραιεὶ οἰκία ἡ κειμένη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρίων 2) ἡ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ κατοικίος οἰκία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐυχελάδων κειμένη καὶ 3) τὸ ἐν Πειραιεὶ οἰκοπέδον μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἰδιωτικοῦ Ναοῦ τῆς Κοίτης τῆς Θεοτόκου.

Πλείοντες πληροφορίες δίδονται ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ. (Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου)

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπομνηνίσκει τοῖς ἐξ ἀπλῶν καὶ χρεωλυτικῶν δανείων ἀρειλέταις αὐτῆς παρὰ τῷ

Κεντρικῷ Κρατῆματι καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς, ὅτι ἡ 1η Ὀκτωβρίου εἶναι ἡ διὰ τῶν οἰκείων συμβολαίων ὁρισμένη ἡμέρα πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν εἰρημμένων δανείων. Ἡ ἐμπρόθεσμος πληρωμὴ ἀπαλλάσσει τοὺς ἀρειλέτας τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερμερείας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1906. (Ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Τμήματος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.)

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ Προκηρύσσει

μεθοδικὴν δημοπρασίαν πρὸς πώλησιν εἰδῶν παντοπωλείου, ἀρτοποιείου, κρεοπωλείου, λαχανοπωλείου, καυσίμου ὕλης, γάλακτος καὶ αἵνου διὰ τὸ ἄντικυπτον νοσηροῦσιν.

Πληροφορίαι ἀναγκαῖαι γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 25 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Πρυτανείας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1906.

Ὁ Πρύτανης Ν. Γ. ΗΘΑΙΤΗΣ